

Во грчкиот Парламент Дора Бакојани побара од Македонија "што побрзо да ја напушти позицијата на корсокак, бидејќи во такви услови ќе нема напредок во евроатлантските аспирации", додека старо-новиот премиер Костас Караманлис експлицитно се закани со користење на правото на вето при гласањето за прием на Македонија во НАТО и во ЕУ. Каков ќе биде одговорот на Република Македонија?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

ДАЛИ МАКЕДОНСКАТА ПОЛИТИКА ТРЕБА ДА ГО ЗАДАДЕ ЗАВРШНИОТ УДАР ЗА ПРОБЛЕМОТ СО ИМЕТО

СЕ ЗАПЛЕТКАА ВО СОПСТВЕНИОТ ЛАВИРИНТ

КОЈ ВСУШНОСТ Е ВО КОРСОКАК?

Откако синхронизираната акција на Бранко Црвенковски и на Срѓан Керим на седницата на Генералното собрание на ООН, за употребата на уставното име, Република Македонија, наиде на бурно одобрување кај мнозинството присутни делегации во палатата на "Ист Ривер" во Њујорк, а приклучувањето на Канада кон списокот на земјите кои излегоа од прангите на грчката демагогија, ги дотолчи жаловите надежи на Атина, оттаму следуваа нови закани.

Новиот премиер Костас Караманлис експлицитно се закани со употреба на грчкото право на вето при гласањето за прием на нашата држава во НАТО и во ЕУ, додека шефицата на грчката дипломатија, Дора Бакојани, побара да излезе од наводниот корсокак, бидејќи во "такви услови ќе нема напредок" во евроатлантските аспирации!

Се поставува прашањето дали можеби овој корсокак повеќе ѝ прилега на доживеаната катастрофа на грчката надворешна политика во нејзините жалови напори да не стави на колена и да ни го диктира нашето име! Тоа, пред сè, произлегува и од сè позачестената употреба на уставното име од страна на европатеникот Ерван Фуере и на бројни странски ДКП акредитирани во Македонија, како и зачестената фреквенција на таа употреба и во редовите на Европскиот парламент и на други европски институции.

Според долго време пласираните истражувања на професорот по меѓународно право, д-р Игор Јанев, кој денес живее и работи во Белград, откако речиси буквално и бесрамно беше протеран од својата татковина каде му се ветуваа високи советодавни позиции во Кабинетот на експретседателот Киро Глигоров, изгледа дека дојде време кога нашето раководство треба да го зададе завршниот удар во решавањето

на наметнатиот спор со Атина.

Во своите истражувања на легалните аспекти на условите за прием во членство во ООН, д-р Јанев се повикува на барањето на Генералното собрание на ООН до Меѓународниот суд за правда од 17 ноември 1947 година да даде советодавно мислење за следното прашање: дали членка на ООН, која гласа во Советот за безбедност или во Генералното собрание, за прием на некоја земја во членство, може да поставува поинакви услови од оние кои се одредени во параграф 1 од член 4 од Повелбата на ООН. А во него е утврдено дека "членството во ООН е отворено за сите мирољубиви нации, кои ги прифаќаат обврските содржани во Повелбата и кои според судот на организацијата се во можност и сакаат да ги исполнат овие обврски". Притоа, Меѓународниот суд на правдата утврди дека за да биде примена во членство во ООН земјата кандидат треба: "1. да биде држава; 2. да биде мирољубива; 3. да ги прифаќа обврските од Повелбата на ООН; 4. да може да ги исполни овие обврски; и 5. да има желба да го направи тоа. Советодавното мислење на овој Суд покажува дека, покрај експлицитниот карактер на овие услови, условите наведени во член 4 од Повелбата имаат две дополнителни карактеристики: 1. тие мора да бидат исполнети пред да биде ефектуирано членството на државата; и 2. откако еднаш ќе биде утврдено дека тие услови се исполнети, државата

кандидат има безусловно право на членство во Обединетите нации". Ова последното произлегува од "отвореноста" на членувањето, кое е објаснето во член 4, кое го поддржува универзалниот карактер на ООН. Ваквото советодавно мислење на Судот има директна легална релевантност за приемот на Македонија во членство во ОН, откако овој документ ја покажа лимитираноста на моќта на органите на ООН да наметнуваат други услови за прием, како што е случајот со привремената употреба на формулата ФИРОМ за потребите на ОН сè до решавањето на спорот меѓу двете земји. Според мислењето на д-р Игор Јанев, од тоа произлегува можноста Република Македонија да поднесе тужба до Меѓународниот суд на правдата и да ја обжали тогашната одлука на ОН за прием на нашата држава под привременото име. Во оваа смисла, нашата политика би го задала завршниот удар во наметнатиот спор од страна на Атина и би се легитимирала како респектиран член на меѓународната заедница, која ги признава одредбите на Повелбата на ООН, но и на работата на Меѓународниот суд на правдата каде се решаваат ваквите спорови меѓу државите. На таков начин, корсокакот кој ни го наметнуваат Бакојани и Караманлис ќе ѝ го префрлиме на грчката страна и ќе го гледаме сеирот кој ќе настане во препукувањето на двете грчки партии ПАСОК и Нова Демократија за тоа кој е виновен за таквата работа!